

PROCESSKRIFT 3

Sag   Københavns Byret
                 BS 31C-2382/2013

                 Martinus Idealfond
                 CVR 20033878
                 Mariendalsvej 94-96
                 2000 Frederiksberg
                 (advokat Martin Dahl Pedersen)

mod

                 Åndsvidenskabsforlaget
                 v/Kurt Christiansen
                 Limfjordsvej 29
                 2720 Vanløse

                 Kosmologisk Information
                 CVR. 12139101
                 Klintvej 104, Klint
                 4500 Nykøbing Sjælland

                 Kosmologisk Information
                 v/Ruth Olsen
                 CVR. 17398954
                 Klintvej 104, Klint
                 4500 Nykøbing Sjælland

                 www.martinus-webcenter.dk
                 v/Søren Ingemann Larsen
                 Vesterled 35, st.
                 2100 København Ø

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

KØBENHAVN

TLF.: +45 70 12 12 11

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP

DOK. NR. 46191100-1

Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation
CVR. 29146721
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

og

Livets skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(alle v. advokat Peer B. Petersen)

PÅSTAND

De i processkrift 2 af 10. december 2015 nedlagte påstande fastholdes. Herudover nedlægges for fuldstændighedens skyld følgende subsidære påstand til påstand 1.2.1:

Åndsvidenskabsforlaget, Kosmologisk Information, www.martinus-webcen-ter.dk, DTT og Livets Skole skal til sagsøger betale DKK 1.000.000 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Over for den af de sagsøgte nye nedlagte selvstændige påstand 1 nedlægges følgende påstand:

Afvisning.

ANBRINGENDER

1. De sagsøgte processkrift C af 22. januar 2016 er i al væsentlighed et forsøg på at genoptage behandlingen af de spørgsmål, der fandt sin afgørelse ved byrettens deldom af 11. december 2014. Af procesøkonomiske årsager blev sagen delt i 2 dele, således at den materielle del om krænkelsspørgsmålet blev delhovedforhandlet først, mens sanktionsdelen i givet fald først skulle behandles efterfølgende, [bilag 76](#). Ved byrettens deldom blev krænkelsspørgsmålet afgjort i første instans og sanktionsspørgsmålene skulle derfor afgøres efterfølgende, jf. retsplejelovens § 253.
2. De sagsøgte forsøgte imidlertid at få tilladelse fra Procesbevillingsnævnet til at anke deldommen til Østre Landsret, [bilag 77](#), hvilken ansøgning blev afslået af Procesbevillingsnævnet, [bilag 78](#).
3. Herefter resterer der for byretten alene behandling af de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande om rimeligt vederlag, erstatning og godtgørelse samt om fjernelse af ulovlige eksemplarer og offentliggørelse af dom. På

trods heraf er de sagsøgte nu over 1 år og 2 måneder efter afgørelse af krænkelsspørgsmålet - og efter at have forsøgt at få tilladelse til at anke deldommen til landsretten - kommet med en ny selvstændig påstand vedrørende den del af sagen, der allerede er blevet behandlet af byretten og som byretten allerede har truffet afgørelse om.

4. Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger forvalter sine rettigheder til Værket korrekt, herunder i forhold til måden hvorved Værket udbydes på sagsøgers hjemmeside og i forhold til håndteringen af foretagelsen af rettelser, var netop genstand for omfattende skriftveksling og bevisførelse forud for byrettens deldom af 11. december 2014. De sagsøgte argumenterede netop med, at sagsøger ved sit (efter de sagsøgtes opfattelse for begrænsede) udbud af Værket på hjemmesiden og ved at have foretaget (efter de sagsøgtes opfattelse omfattende) rettelser til Værket ikke forvalter rettighederne til Værket korrekt og at de sagsøgte derfor skulle frifindes for sagsøgers påstande om ophavsretskrænkelser. De sagsøgte argumenterede følgelig for, at krænkelserne som følge af sagsøgers forvaltning af sine rettigheder ikke skulle føre til domfældelse. De sagsøgte henviste i den forbindelse til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 9 og 10. Der kan bl.a. henvises til de sagsøgtes anbringender gengivet i dommen side 30, fra 6. afsnit:

"Instituttet har kun - efter sagsøgte påbegyndte udgivelsen - gjort værket tilgængeligt på sin hjemmeside. Værket er over 2000 sider langt, og man har på instituttets hjemmeside alene adgang til at klikke sig igennem værket side for side. Dette gør det umuligt at få et overblik over værkets bind, ligesom det ikke er muligt at medbringe værket steder, hvor der ikke er adgang til internettet. Det er heller ikke muligt at udskrive værket fra hjemmesiden.

Den måde, hvorpå værket præsenteres på instituttets hjemmeside, gør det umuligt reelt at studere og i øvrigt anvende teksterne på en konstruktiv måde. Det er utvivlsomt ikke tilstrækkeligt i relation til tilgængelighed..."

Endvidere kan bl.a. henvises til dommen fra side 31, fra 10. afsnit:

"Der er foretaget mere end 240.000 rettelser den reviderede udgave af værket, hvoraf mange af disse rettelser ikke kan tilbagespores i rettelisterne. Et så stort antal rettelser indebærer, at værket i sin reviderede form ikke længere er Martinus' ord, men en fortolkning af værket, der giver sig ud for at være kildemateriale. De reviderede udgaver er til tider så mangelfulde, at instituttet selv har fundet, at en nyere revideret udgave af værket ikke kunne tjene som forlæg for oversættelse.

Alene at have adgang til de reviderede udgaver af værket giver derfor et utilstrækkeligt grundlag for at studere og forske værket.

Instituttets udgivelse af reviderede udgaver af værket kan derfor ikke begrunde, at de sagsøgte ikke skulle nyde beskyttelse efter artikel 9 og 10, da de reviderede udgaver aldrig vil kunne erstatte førsteudgaverne indeholdende Martinus' egen tekst."

For så vidt angår byrettens udtrykkelige stillingtagen kan henvises til dommen fra side 35, fra 4. afsnit:

"Uanset om der anses at være tale om udøvelse af tro som omfattet af anvendelsesområdet for konventionens artikel 9, finder retten ikke, at der i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er grundlag for at udstrække retten hertil til at omfatte de sagsøgtes udgivelse eller tilgængeliggørelse af Det Tredje Testamente som sket i modstrid med Martinus Instituts ophavsret. Retten finder endvidere ikke, at hensynet til de sagsøgtes ytringsfrihed under de foreliggende omstændigheder kan veje tungere end hensynet til Martinus Instituts ophavsret.

Retten har herved lagt vægt på, at de sagsøgte selv frit kan studere og leve efter Martinus' værk, herunder i de af dem ønskede udgaver, og at ophavsretten ikke indebærer nogen begrænsning i de sagsøgtes mulighed for ved egne foredrag, bøger eller lignende at udbrede kendskabet til Martinus' tanker til andre. De sagsøgte kan endvidere frit fremkomme med kritik af den måde, hvorpå instituttet forvalter sin opgave med bevarelse og udgivelse af Martinus' værker.

Retten finder efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at antage, at Martinus Institut har forvaltet sin opgave i forhold til udgivelse af værket på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser, der i øvrigt dokumenteres.

I forhold til konventionens artikel 10 må det på den ene side tillægges vægt, at udgivelse og tilgængeliggørelse af værket efter de sagsøgtes forklaringer ikke skete med kommercielt formål. På den anden side må der lægges vægt på, at de sagsøgte frit kan udbrede deres eget syn på værket, herunder på de forskellige udgaver, og fremkomme med kritik af instituttets forvaltning af sin opgave med bevarelse og udgivelse af Martinus' værker. Det kan ikke anses at have været nødvendigt for at understøtte disse synspunkter eller for den samfundsmæssige debat at udgive eller tilgængeliggøre den fulde længde af en række af Martinus' bøger mv. i strid med Martinus Instituts ophavsret.

Retten finder herefter, at håndhævelse af ophavsretten i de foreliggende tilfælde ikke strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 9 eller 10."

I sin argumentation over for Procesbevillingsnævnet for at få tilladelse til at anke deldommen fastholdt de sagsøgte ovennævnte argumentation, jf. bilag 77 side 3, sidste afsnit:

"Martinus Instituttet har arvet den ophavsretlige beskyttelse, som værkene nyder. Instituttet er derfor alene forvaltere af den ophavsret, der tilkom Martinus Thomsen ved hans skabelse af disse værker. Ved at nægte at udgive førsteudgaverne af værkene, benytter Martinus Instituttet denne ophavsret til at foretage indskrænkninger i de sagsøgtes informations- og ytringsfrihed samt religionsfrihed...."

5. På ovenstående baggrund skal den nye selvstændige påstand afvises. I øvrigt har de sagsøgte ikke retlig interesse i pådømmelse af påstanden.

6. Tilsvarende vedrører alle de sagsøgtes opfordringer på siderne 6, 16 og 22 de spørgsmål, der blev afgjort ved deldommen af 11. december 2014, hvorfor de ikke vil blive besvaret på nuværende tidspunkt.
7. Det må endvidere afvises på nuværende tidspunkt at udmelde syn og skøn "med henblik på at få den filologiske betydning af de foretagne ændringer nærmere belyst". Som tidligere beskrevet har spørgsmålet om ændringer været grundigt behandlet og pådømt under hovedforhandlingen om krænkelsspørgsmålet. Måtte de sagsøgte have ønsket syn og skøn, skulle det have været i forbindelse med forberedelsen af den første delhovedforhandling. Ud over at spørgsmålet allerede har været grundigt behandlet, er et syn og skøn om ændringer uden nogen form for relevans i forhold til sanktionsspørgsmålet, og vil i øvrigt indebære en væsentlig fordyrelse og tidsmæssig udstrækning af sagen. Hele formålet med opdelingen af hovedforhandlingen i to dele ville være forspildt og de samlede omkostninger ved behandlingen af sagen ville blive betragteligt forøget i forhold til, hvis sagen var blevet behandlet samlet. At sagsøgers forvaltning af rettighederne skulle have en selvstændig betydning i forhold til spørgsmålet om betaling af vederlag og erstatning, som skulle kræve et syn og skøn om de foretagne ændringer, må afvises. Antallet og omfanget af ændringer har ingen betydning for kompensationsspørgsmålet. Til gengæld har sagens tidsmæssige forløb væsentlig betydning: Stævning blev udtaget den 29. maj 2013, deldom blev afsagt den 11. december 2014 og de sagsøgte fortsætter hver dag de krænkelser, de er blevet dømt for ved deldommen. Den anden del af hovedforhandlingen bør derfor berammes nu.
8. Til opfyldelse af de sagsøgtes opfordring på side 25 i Processkrift C om at dokumentere de i bilag 74 indeholdte oplysninger i form af revisorerklæringer eller på lignende vis fremlægges som bilag 79 sådan revisorerklæring.
9. Det bemærkes, at det er helt i overensstemmelse med sagsøgers love (bilag Q) med kommentarer, som de sagsøgte selv har fremlagt og henvist til, at sagsøger skal søge at opnå en rimelig og fornuftig fortjeneste på forvaltningen af sine rettigheder, jf. eksempelvis kommentarer til bestemmelsen i § 4, stk. 4, hvorefter "De nødvendige midler til institutionens virksomhed tilvejebringes ved egen indtjening og ved ubetingede gaver og bidrag.":

"Man må regne med, at Instituttet engang i fremtiden vil få en ret betydelig egen indtjening i form af de honorarer, som skal betales af fremmede forlag og andre for at reproducere og udgive værkerne."

Videre i § 4, stk. 5, hedder det: "Samtlige institutionens indtægter og de til denne ydede bidrag og gaver kan alene anvendes til institutionens formål efter § 3." I kommentaren hertil hedder det:

"Denne bestemmelse betyder, at priseme på bøger, studier og ophold m.v. skal holdes så lave, som Instituttets samlede økonomi og opfyldelse af formålet tillader."

"Som tidligere nævnt skal der ikke stiles efter at opsamle kapital eller formue - ud over det, som måtte være nødvendigt for at Instituttet så hensigtsmæssigt som muligt kan opfylde sit formål."

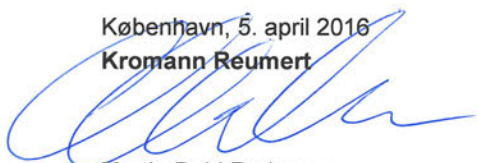
10. Sagsøger har på intet tidspunkt fraskrevet sig retten til at afkræve nogen af de sagsøgte rimeligt vederlag og erstatning for handlingerne omfattet af denne sag.
11. De sagsøgte skal således betale et samlet kompensationsbeløb på DKK 1.000.000. De sagsøgte hæfter solidarisk, da de har foretaget i hvert fald de væsentligste og betydeligste af de handlinger, der blev pådømt under den første delhovedforhandling, i fællesskab, lige som de hele vejen igennem det langvarige sagsforløb har optrådt i fællesskab og med samme advokat, og fra et tidspunkt også under betegnelsen "firkløveret", bilag 80-81. Måtte

retten mod forventning ikke være enig heri, er der for fuldstændighedens skyld nedlagt en subsidær betalingspåstand uden solidarisk hæftelse.

12. Der foreligger ikke objektive ansvarsfrihedsgrunde i form af nødværge, nødret, negotiorum gestio eller samtykke, der i forhold til spørgsmålet om erstatning skulle indebære, at de sagsøgte ikke er erstatningsansvarlige over for sagsøger, lige som betaling af erstatning eller rimeligt vederlag ikke er i strid med artikel 9 eller 10 efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.
13. De sagsøgte skal herudover fjerne de ulovlige eksemplarer fra handelen samt udlevere disse eksemplarer til sagsøger, jf. ophavsretslovens § 84, samt for egen regning offentliggøre deldommen af 11. december 2014, samt den endelige dom, jf. ophavsretslovens §84a. Vigtigheden heraf understreges af, at de sagsøgte også efter deldommen af 11. december 2014 fortsætter med at krænke sagsøgers rettigheder og endog foretager nye krænkelser, bilag 82a-d.

København, 5. april 2016

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

BILAG

Bilag 76	Udskrift af retsbogen fra den 16. januar 2014
Bilag 77	De sagsøgtes brev af 8. januar 2015 til Procesbevillingsnævnet
Bilag 78	Procesbevillingsnævnets afgørelse af 12. marts 2015
Bilag 79	Erklæring af 10. marts 2016 fra statsautoriseret revisor Linnea Weinreich
Bilag 80	Facebook-opslag af 12. januar 2015 fra sagsøgte Kurt Christiansen
Bilag 81	Brev af 13. december 2014 fra sagsøgte Kurt Christiansen
Bilag 82a-d	Korrespondance mellem parternes advokater i januar-februar 2016 om yderligere krænkelse